

ομορφιά

ομορφιά, η, ουσ. [<μσν. όμορφιά <αρχ. εὐμορφία], η ομορφιά·

- γλεντώ τα νιάτα μου και την ομορφιά μου, βλ. λ. [νιάτα](#)·

- είναι στις ομορφιές της (του) ή στις ομορφιές της (του) είναι σήμερα, λέγεται για άτομο που είναι ιδιαίτερα περιποιημένο και όμορφο: «η γυναίκα σου στη δεξίωση της τάδε ήταν στις ομορφιές της || η κόρη σου στις γυμναστικές επιδείξεις ήταν στις ομορφιές της || στο χορό του συλλόγου μας ήταν στις ομορφιές του || τον είδα πριν από λίγο κι ήταν στις ομορφιές του». Όταν απευθυνόμαστε σε πρόσωπο που είναι μπροστά μας τότε, πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *σήμερα*: «είσαι στις ομορφιές σου σήμερα», ενώ συνήθως πιο ολοκληρωμένα ακούγεται: «μπα, μπα, τι βλέπω, είσαι στις ομορφιές σου σήμερα» ή «μπα, μπα, τι βλέπω, στις ομορφιές σου είσαι σήμερα»·

- η βασίλισσα της ομορφιάς, βλ. λ. [βασιλιάς](#)·

- η γέφυρα της ομορφιάς, βλ. λ. [γέφυρα](#)·

- να χαρείς τα νιάτα σου και την ομορφιά σου, βλ. λ. [νιάτα](#)·

- *ομορφιά μου!* θαυμαστική προσφώνηση σε οικείο ή αγαπημένο πρόσωπο, άσχετα αν είναι όμορφο ή όχι: «τι έχεις, ομορφιά μου, κι είσαι στενοχωρημένη! || γιατί, ομορφιά μου, δε θέλεις να 'ρθεις μαζί μας!». (Λαϊκό τραγούδι: *απλωθήκανε οι ρίζες σου βαθιά μου, **ομορφιά μου**, σ' αγαπώ*)·

- *πω πω ομορφιές!* λέγεται θαυμαστικά, όταν συναντούμε κάποιο φιλικό μας πρόσωπο το οποίο είναι ιδιαίτερα περιποιημένο και όμορφο·

- τράβα πόνο για ομορφιά, βλ. συνηθέστ. *μπρος στα κάλλη* τι 'ν' ο πόνος, λ. κάλλος·

- χαίρομαι τα νιάτα μου και την ομορφιά μου, βλ. λ. [νιάτα](#)·

- χαραμίζω τα νιάτα μου και την ομορφιά μου, βλ. λ. [νιάτα](#)·